

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Εκδότης και Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
προπληρωτέα.
Εν ταῖς πόλεσι τῆς
Κύπρου . . . Σελ. 8
Εν τοῖς χωρίοις " 6
Εν δὲ τῷ ἔξω-
τερῳ . . . " 10

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
προπληρωτέα Εἰς-
ποιήσεις καὶ διατριβαὶ
κατ' ἀποκοπήν. Ἄρθρα
σύμφωνα τῷ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
χωρίζονται δωρεάν

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ.

Ο κ. Κ. Μετάλλας γνωστοποιεῖ
τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας τοῦ φαρ-
μακείου του ὅτι μετέφερε τοῦτο ὑπὸ
τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Μ. Ἀργυρίδου ἐν
ῆ, καὶ ὁ ἴδιος κατοικεῖ πρὸς εὐκολίαν
τῶν καὶ ἐν καιρῷ νυκτὸς λαμβανόν-
των ἀνάγκην εὐτρεπίτας δὲ καὶ πλου-
τίστας αὐτὸ διὰ νεωτέρων φαρμάκων
καὶ διαφόρων ἀποθέτων. ἐπιδιόσθη
ἐσχάτως καὶ δι' ἐλαίου τοῦ ὀνίσκου
(μορουνολάδου) προσφάτου, ἐξ αὐτῆς
τῆς Νορβηγίας (τῆς πηγῆς του), ὁ-
περ καὶ ἀπλοῦν καὶ ἡνωμένον μετὰ
Ἰωδούχου σιδήρου ἐξοδεύει εἰς τιμὰς
λίαν συγκαταβάτικα.

Ἐπειδὴ τὸ ἀρκτικὸν γράμμα τοῦ
ὀνοματὸς μου συμπίπτει νὰ ὁμοιάζῃ
πρὸς τὸ τοῦ ἀδελφοῦ μου Η. V.
Braggiotti καὶ ὡς ἐκ τούτου συμ-
βαίνουσι λάθη περὶ τὴν ἀληθογρα-
φίαν ἐμοῦ τε καὶ ἐκείνου, δηλοποι-
ῶ ὅτι ἀπὸ τοῦδε ἐγὼ θὰ ὑπογρά-
φω Η. G. V. Braggiotti καὶ πα-
ρακαλῶ αἰ πρὸς με ἐπιστολαὶ κλπ.
νὰ διευθύνωνται ὑπὸ τὸ ὡς εἴρηται
ὄνομα.

Λεμησῶ τῇ 29 Νοεμβρ. 1888.
HERCULE B. V. BRAGGIOTTI.

Σαποῦνι Τριπόλεως μυρωδάτον
καὶ λίαν καλῆς ποιότητος, εὐρίσκει-
ται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Γ. Ἀνα-
σασιάδου ἀντικρῶ τοῦ σιδηρουδγείου
τοῦ κ. Θεοδοσίου. Ὅσοι ἀπᾶς μετα-
χειρισθῶσι τὸ σαποῦνιον τοῦτο, ἀδύ-
νατον πλέον νὰ αγοράσωσιν ἄλλου
εἶδους.

Ἡ ἐπιστολὴ τῆς «Σαλπηρος» ἐν Ἀλε-
ξανδρείᾳ ἀνετέθη τῷ κ. Ἀντωνίῳ Ι. Καμ-
πανέλλῃ, πρὸς δι' ἄδρον νὰ πληρῶνται αἱ
συνδρομαὶ καὶ ν' ἀπευθύνωνται οἱ ἐπιθυμοῦν-
τες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί. — Ὅσοι τῶν
ἐν Αἰγύπτῳ ἀξιοτίμων συνδρομητῶν μας δὲν
λαμβάνουσι τακτικὰ τὸ φύλλον, παρακαλοῦν-
ται νὰ καθίστασι τοῦτο γνωστὸν ἀμέσως εἰς
ἡμᾶς.

ΦΥΣΙΚΗ ΣΥΝΕΠΕΙΑ
Η
ΕΞΑΧΡΕΙΩΣΙΣ.

—α: §:—
Τὴν ἀπὸ τῆς ἠθικῆς ἀπομά-

κρυνσιν, τὴν τῶν θεῶν καὶ ἱε-
ρῶν θρησκευτικῶν ἐντολῶν ἐγ-
κατάλειψιν, τὴν ὁσημέραι ἀνα-
φαινομένην ἐν Κύπρῳ ἀχαλινώ-
τον πρὸς πᾶν ἀνόσιον καὶ ἀνή-
θικον τάσιν καὶ διαγωγὴν, τὴν
διάπραξιν πολλῶν ἐγκλημάτων
καὶ κακουργημάτων, χάριν μό-
νον παιδείας ἢ μικρᾶς τινος ψυ-
χρότητος ἕνεκεν, τὴν τέλος, γι-
γαντιαίους βήμασιν ἐξαπλουμέ-
νην διάθεσιν πρὸς πᾶν κακόν,
πρὸς πᾶν μοχθηρὸν, πρὸς πᾶν
θηριώδες, δὲν πρέπει νὰ βλέπη
τις ἐν Κύπρῳ μετ' ἀπορίας, οὐ-
δὲ νὰ θαυμάζῃ, ἀναζητῶν τὸ
αἴτιον τῆς τοσαύτης πρὸς τὴν ἐ-
ξαχρείωσιν ροπῆς τῶν πολλῶν.
Μικρὰ τις σκέψις δύναται ἀμέ-
σως νὰ ἀνακαλύψῃ ὅτι ταῦτα
εἶνε φυσικαὶ συνέπειαι, καὶ ὅτι
ἄξιον ἀπορίας καὶ θαυμασμοῦ
θὰ ἦτο ἐὰν τὸ ἐναντίον συνέβαι-
νε.

Τι ἠθέλετε παρακαλῶ νὰ
πάθῃ λαὸς, τοῦ ὁποίου ἡ ψυχὴ
πεινᾷ ὡς οὐδέποτε γευθεῖσα σω-
τηρίου ἄρτου, τοῦ ὁποίου ἡ συν-
εἰδήσις ἀπεχερσώθη, ὡς οὐδέπο-
τε ἀροτριάθεισα, τοῦ ὁποίου
ἡ καρδιά εἶνε στῆρα ὡς οὐδέ-
ποτε ἀρδευθεῖσα; Τι περιεμένε-
τε παρακαλῶ νὰ γίνῃ ἀμαθῆς
λαὸς, τοῦ ὁποίου τὸ πρὸς τὴν
θρησκείαν σέβας ἤρξατο ἐξαλεί-
φόμενον, διὰ τὸν ὁποῖον οἱ ἱεροὶ
νόμοι εἶνε σημεῖα ἱερογλυφικά,
καὶ διὰ τὸν ὁποῖον τὰ ἱερά καὶ
σωτήρια τοῦ Εὐαγγελίου διδά-
γματα εἶνε μυστήριον ἀνεξιχνί-
αστον; Τι ἐζητεῖτε παρακα-
λῶ νὰ πάθῃ, ἀνθρώπος περιπλα-
νηθεὶς ἐν τῆρήμῳ ἄνευ σωστικοῦ
ὁδηγοῦ, πλοῖον, κατακλυδωνιζό-
μενον ἄνευ σωτηρίου φανοῦ,
ποίμνιον περιπλανώμενον ἄνευ
προστάτου ποιμένος, ἵππος ἐξα-
γριωθείς ἄνευ χαλινοῦ; Ἡ σω-
τηρία ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ
ἦνε θαῦμα βεβαίως, ἀλλ' ἡ
ἐποχὴ τῶν θαυμάτων παρῆλθεν
ἤδη πρὸ πολλοῦ ἀνεπιστρεπτι.

Τὰ ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων

λαμβάνόμενα ἐν τοιαύτῃ περι-
πτώσει μέτρα, εἶνε ἐξωτερικὰ
ἐμπλάστρα καὶ καυτηριάσεις,
αἰτινὲς πρὸς στιγμὴν μόνον δυ-
νανται νὰ κλείσωσι τὴν πληγὴν.
Τὸ κακὸν ἐγκεῖται ἐν αὐτῷ τῷ
αἵματι, μολυνθέντι ἕνεκα ὀλεθρί-
ων ἐπιδράσεων ἀπαιτεῖται λοι-
πὸν καθαρτήριον τοῦ αἵματος.
ἀπαιτεῖται θεραπεία ἔσωθεν καὶ
θεραπεία σύντονος καὶ ἐπιμε-
μελημένη, ἄλλως, τὸ κακὸν εἶνε
ἀκάθεκτον, θὰ προχωρῇ, καὶ
Κύριος οἶδε μέχρι τίνος σημείου
θὰ προχωρήσῃ. Αἱ ποιναὶ ἰδοῦ,
ὅτι εἰς οὐδὲν συντελοῦσι, διότι
ἐκ τῶν 10 κακουργούντων μό-
λις εἰς ἡ δύο ἀνακαλύπτονται
καὶ τιμωροῦνται. Ἡ παιδεία ἀ-
πέχει πολὺ τῆς εὐτυχῆς καὶ
μακαρίας ἐκείνης στιγμῆς καθ'
ἣν θὰ δυνηθῇ νὰ θέσῃ χαλινὸν
καὶ νὰ διαχαράξῃ εἰς τὸν ἀμα-
θη λαὸν τὰ ὅρια, ὧν ἡ ὑπερβα-
σις δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἡμεῖς, φρονοῦμεν, παρα-
καλοῦμεν δὲ πάντα τάναντία
φρονούντα νὰ μᾶς ἐξάξῃ τῆς ἰ-
δέας αὐτῆς, ὅτι ἡ ὁσημέραι αὐ-
ξουσα πρὸς τὴν κακίαν καὶ ἐν
γένει τὴν ἀνηθικότητα τάσις εἶ-
νε κατὰ τὰ 9 δέκατα φυσικὴ
τυνέπεια τῆς ἐλλείψεως διδα-
σκαλίας ἠθικῆς, ἧς (ἐλλείψεως)
ἕνεκεν, ὁ ἀμαθῆς καὶ ἀπαιδευ-
τος λαὸς, ἐγκαταλειφθεὶς ὡς ὀ-
ριάλτων πρόβατον ἄνευ ἀνα-
ζητητοῦ, ὡς πλοῖον ἄνευ πηδα-
λίου, καταλυμάνθη ὑπὸ λύκων,
κατασυνετριβῆ ὑπὸ ἀγρίων κυ-
μάτων.

Ποίας ἀρὰ γε χριστιανικῆς
ἐκκλησίας τὰ τέκνα πεινῶσιν
ὡς ἡμεῖς τὴν θεῖαν διδασχὴν; Ἐν
τίνι ἀρὰ γε χριστιανικῆ ἐκκλη-
σίᾳ, σὺν τῇ τελοῦμένῃ προσευχῇ
δὲν εἶνε καθιερωμένη καὶ διδα-
σκαλία ἀπὸ τοῦ βήματος ἢ ἀπὸ
τοῦ ἁμβωνος; Ὁ μόνον χρι-
στιανοὶ δυτικοῦ τινος δόγματος
ἐὰν εὐρίσκωνται πού, ἔχουσι
πάντοτε κατὰ πᾶσαν λειτουργ-
γίαν καὶ τὴν διδασχὴν, ἧτις προ-
τιμᾶται, καὶ δικαίως, πάσης

ἄλλης προσευχῆς ἢ τελετῆς. Ὑ-
πάρχει λοιπὸν ὁ χαλινὸς παντοῦ
καὶ πάντοτε. Ὑπάρχει ἡ ἐκ μέ-
ρους τῆς ἀνωτάτης ἐκκλησια-
στικῆς ἀρχῆς ἐπιβλεψὶς ἐπὶ τῆς
ἠθικῆς καὶ διαγωγῆς παντὸς
τέκνου τῆς. Κήδονται οἱ ποιμέ-
νες τοῦ ποιμνίου καὶ φροντίζουσι
νὰ περιφράζωσιν αὐτὸ ἐντὸς ἀ-
σφαλοῦς μάνδρας καὶ νὰ περι-
φρουρῶσιν αὐτὸ ἀπὸ πάντος
λύκου.

Ποία ὅμως πρόνοια καὶ
φροντὶς λαμβάνεται καὶ δια-
τὸν χριστιανὸν τῆς Κύπρου καὶ
μάλιστα τὸν χωρικόν, τὸν ἀ-
μαθῆ ἐκείνον χριστιανόν; Ποῖ-
ός ποτε τὸν ἐδίδαξε ἢ τῷ ἀ-
νέμνησε τὰ καθήκοντά του;
ποῖος ἔσους ποτε τὸν θρησκευ-
τικὸν τοῦ χαλινόν; Κατὰ πᾶ-
σαν διετίαν θὰ ἀκούσῃ ἐπὶ ἡ-
μίσειαν ὥραν διδασχὴν καὶ θα-
ἀκούσῃ συμβουλίας ἀπὸ τοῦ ἀρ-
χιερέως του, τὰς ὁποίας θὰ ἦνε
ἄξιον ἀπορίας ἂν θὰ ἐνθυμητε
μετὰ ἡμίσειαν πάλιν ὥραν.

Εἰς ἄλλας πόλεις ὑπάρχουν
ἱεροκήρυκες, οἵτινες διδάσκουσι
καὶ κατὰ τὰ Ἑσπερινὰ μάλι-
στα καὶ ὅμως μία ὀλόκληρος
νῆσος δὲν ἔχει οὐδὲ ἓνα. Οὔτε
πολλοὶ ἀκούουν ἀναπτυσσόμε-
νον τὸ Εὐαγγέλιον, οὔτε χω-
ρικοὶ ποτε.

Τῇ ἀληθείᾳ δὲν δυνάμεθα
νὰ ἀρνηθῶμεν, ὅτι ὡς πρὸς τοῦ-
το τὴν μεγίστην ἀδράνειαν καὶ
ἀδιαφορίαν ἐδειξαν οἱ ἀρμόδιοι,
ἐνῶ τέσσαρες θρόνοι τῆς Κύπρου
ἠδύναντο νομιζόμεν ἔστω καὶ
ἓνα μόνον κατ' ἔτος νὰ πέμ-
πωσιν εἰς θεολογικὴν τινὰ σχο-
λὴν νὰ διδάσκηται. Ἐκτὸς δὲ
τοῦ ὅτι θὰ εἴχομεν οὕτω κα-
ταλλήλους ἱεροκήρυκας, θὰ εἴ-
χομεν καὶ ἱκανὰ πρόσωπα διὰ
νὰ καταλαμβάνωσιν ὑψηλὰς
ἐκκλησιαστικὰς θέσεις, ἐνῶ σῆ-
μερον, συνεπεία τῆς τοσαύτης
πρὸς τοῦτο ἀκηδεΐας, δύο θέσεις
ἀρχιερατικαὶ χηρεύουσι καὶ δυ-
σκολεούμεθα νὰ εὐρωμεν τοὺς
καταλλήλους νὰ καθέσωσιν αὐ-

τάς.

Επαναλαμβάνομεν να εἴπωμεν ὅτι ἀνευ διδασκαλίας εὐαγγελικῆς, ὅχι μόνον μικρὸν πρὸς μικρὸν θὰ ἀποξενωθῶμεν τοῦ ποιμνίου, ὅπερ διάφοροι προσηλυτιστικαὶ ἐταιρεῖαι δύνανται νὰ προσκαλέσωσι καὶ εὐκόλως νὰ εἰσαγάωσιν εἰς ἄλλην μάνδραν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξαχρείωσις θὰ ἐξαπλώται καὶ τὰ κακουργήματα θὰ γενικεύωνται.

Θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ δοθῇ τοῦλάχιστον διαταγὴ πρὸς τοὺς διδασκάλους τῶν χωρίων νὰ ἀναγινώσκωσι κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν εἰς τὰς Ἐκκλησίας, ἐρμηνείας τῶν Εὐαγγελίων καὶ νὰ ἀναπτύσωσιν, ὅσον δύναται ἕκαστος, τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου, ἄχρις οὗ ληφθῇ πρόνοια καὶ θεραπευθῇ τὸ μέγα τοῦτο κακὸν διὰ καταλλήλων ἱεροκηρύκων.

ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

Ἀπὸ τοῦ 1878 ἀφ' ἧς ἡ μεγαλόνησος Κύπρος κατεδικάσθη δια τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει καταρτισθείσης συμβάσεως δυσὶ κυρίως δουλεύειν, ἤρξατο μαραινόμενη καὶ βαίνει ὀσημέραι φθίνουσα.

Τοῦτο οἷτε ἀρχόντες καὶ ἀρχόμενοι κατενόησαμεν, ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν δὲν θέλουσιν, ἡμεῖς δὲ οὐδέποτε διεσκέφθημεν νὰ εὕρωμεν τρόπον, ριζικῶς τὸ κακὸν θεραπεύοντα.

Κάλλιον δὲ ἀργὰ παρά ποτέ. Ἴνα ὅμως ἡ θεραπεία ρεφθῇ ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας δεόν νὰ εὕρωμεν τὴν αἰτίαν τοῦ κακοῦ καὶ ταύτην ἐρρωμένως νὰ προβάλωμεν. Ἐρωτᾶται λοιπὸν, διατί ἡ ἀνθηρὰ τῆς Μεσογείου Νύμφη περιέπεσεν εἰς μαρasmus ἐπὶ τοῦ τελευταίου τοῦ καὶ εὐγενεστέρου μνηστῆρός της; Διότι οὗτος διὰ τῶν ἐρωτύλων τρόπων τοῦ ἀποτυχῶν νὰ ἀποσπάσῃ ἀπὸ τῆς χεῖλης τῆς ζηλευτῆς νύμφης ἔσω καὶ ἀκούσιον μειδίαμα, κατέφυγεν εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ ἐξαναγκασμοῦ μέτρα. Ἀλλὰ καὶ οὕτω πεποιθήμεν ὅτι δὲν θὰ ἐπιτύχῃ τι πλειότερον ὁ ἀκαμπτος Βρεττανός. Δύναται νὰ τὴν ἐξαντλήσῃ, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ τὴν ἐξαγγλίσῃ. Ναι, ἡ νύμφη τῆς Μεσογείου εἶναι καταγωγῆς ἑλληνικῆς, εἶναι Ἑλληνίς καὶ Ἑλλήνα θέλει σύζυγον. Τὸ φάρμακον, λοιπὸν, εἶναι εἰς βασιλεὺς Ἑλλῆν, εἰς Γεώργιος.

Ὁ εὐτυχὴς ὅμως οὗτος μνηστῆρ ἐποφθαλμιᾶται ὑπὸ πολλῶν καὶ παραδόξως ἀγαπᾶ καὶ ἀταγαπᾶται ἀνευ ζηλοτυπίας τῶν ἐπιδόξων νυμφῶν. Ὅλη του ἡ προσοχὴ ἐστράφη πρὸς τὰς πολυφένους τούτων τὰς καὶ πλειότερους μνηστῆρας ἐχούσας δὲν ἀπαξιοῖ ὅμως νὰ ρίπτῃ ὡς πρὸς τὴν Κύπρον τοῦ καὶ τοῦ καμμηλῆν ματιῶν, σημαίνουσιν: ἔλπιζε, σκέπτομαι καὶ περὶ σοῦ, πλὴν μακρὸν τὸ μεταξύ μας διάστημα, ἡ δὲ πρὸς σὲ ἀγούσα, πλήρης ἀκάνθων καὶ τριβόλων, χρήζει προλεϊάντων. Δέον λοιπὸν, νὰ προλεϊάνωμεν ἡμεῖς τὸν δρόμον. Πρὸς τοῦτο δὲ ἀπαιτεῖται ἐργασία καὶ ἐργασία μακρῆς καὶ ἐπίπονος ἀπαιτεῖται ποτὸν καὶ ποιὸν ἐργατῶν ἀνάλογον, ἀπαιτοῦνται θυσίαι καὶ θυσίαι μεγάλα. Πάντα ταῦτα χρήζουσι καὶ δυνάμεις ἀνάλογου. Πῶς λοιπὸν ἡ δύναμις; ἐν τῇ ἐνώσει. Ἐμπρός, λοιπὸν, διὰ τῆς ἐνώσεως εἰς τὴν Ἑνωσιν.

Ἀνάγκη οὖν καταρτίσεως παγκυπρίου Συλλόγου, οὗ ἡ ἔδρα νὰ ἦ ἐν Ἀθήναις, ἐν τῇ κοιτίδι ταύτῃ τῆς ἐλευθερίας, ἐνθα πᾶσα αὐτοῦ δράσις θὰ βαίνει ἀπροσκόπτως καὶ ἀσφαλῶς. Ἐς δὲ πρώτη τοῦ Συλλόγου μέριμνα καὶ μόνος αὐτοῦ σκοπὸς ἡ ἔνωσις τῆς θυγατρὸς μετὰ τῆς μητρὸς, τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Τὰ δὲ μέσα, ἡ αὐταπάρησις ἢ ἐθελουσία, ἡ ὕλική καὶ ἡθικὴ συνδρομὴ παντὸς τῆς Κύπρου τέκνου ὅπουδῆποτε καὶ ἂν ἦ τοῦτο. Τούτω τῷ τρόπῳ καὶ μόνον τούτω συντελεσθήσεται ποτε καὶ ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν ἀπεκατάστασις.

Ἐς Ἀθηνῶν. Θ. ΘΕΟΔΩΤΙΔΗΣ.
(φοιτητῆς τῆς Νομικῆς).

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐγράψαμεν εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον ὅτι οἱ λαβόντες τὸ διακαίωμα νὰ ἐξορύξωσι μεταλλεῖον ἐν τῷ διαμερίσματι Χρυσόχου, παρητήθησαν τούτου δι' ἐπιστολῆς των πρὸς τὴν Α. Ἐξ. τὸν Μ. Ἀρμοστήν. Ἐπὶ τούτω ἐστᾶλη ἡμῖν ἐκ τῆς ἀρχιγραμματείας πρὸς δημοσίευσιν ἡ ἐξῆς, ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΓΓΕΛΙΑ.
Εἰδοποιεῖται ὅτι ὁ Μ. Ἀρμοστής ἐδέχθη τὴν ἐκ μέρους τῶν κ. κ. Νόουλι, καὶ Φόστερ ἐγκατάλειψιν τοῦ ἀπὸ τῆς 23 Δεκεμβρίου 1886 παραχωρηθέντος αὐτοῖς δικαιώματος τῆς ἐξορύξεως μεταλλεῖον ἐπὶ τινος μέρους τοῦ διαμερίσματος Χρυσόχου. Ἡ ὀριστικὴ ἐγκατάλειψις γενήσεται τὴν 13 Φεβρουαρίου 1889.

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Ε.
ΦΑΛΚ ΟΥΑΡΡΕΝ
Ἀρχιγραμματεὺς.

Μετὰ τὰς παγκυπρίους βροχὰς καὶ τὰς ἀμφοτέρας τὰς σειρὰς τῶν ὁρέων μας καλυψάσας χιόνας καὶ τὸ γενικὸν ψύχος, μᾶς ἐπισκέπτονται ἐκ διαιρημάτων καὶ ὠραῖαι γλιώδεις, ὡς εἰπεῖν ἡμέραι, ἀφ' ἐνὸς μὲν ζωογονοῦσαι καὶ ἐπαισθητὴν αὐξήσιν τῶν σπαρτῶν προξενούσαι, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπιτρέπουσαι, ἡ μᾶλλον βιάζουσαι τοὺς πάντας εἰς περιπάτους, πρὸς ἀποδιδῶσιν τῆς ἐκ τοῦ ἀναγκαστικοῦ ἐν ταῖς οἰκίαις ἀποκλεισμοῦ, προξενηθείσης νοσταλγίας.

Τὸ αὐτοσχέδιως συγκροτούμενον ἐν τῇ πόλει μας Ἰδαρὲ συμβούλιον, ἐξετίμησεν ὁμοψύχως τοὺς οἶνους ὡς ἐξῆς:
τὸ μαύρον κρασί ἢ ὀκιά παρ. 50
τὸ κόκκινον » » 35
τὴν κομανδαρίαν » » 70
τὴν ρακὴν γρ' 2
μὲ λίρ. ἀγγλ. 180.

Αἱ τιμαὶ αὗται δύνανται νὰ θεωρηθῶσι δίκαιαι, ἐκτὸς ἀνκατόπιν ἐπελθῇ χαλάρωσις εἰς τὰς νῦν τρεχούσας τιμὰς. Τὸ μέγα ἀδίκημα τὸ ὁποῖον γίνεται εἰς τοὺς οἰνοπαραγωγούς εἶνε ἡ ταξινόμησις τῶν κρασιῶν, καθὼν πολλὰ, τὰ πλεῖστα, κόκκινα κρασία, κατατάττονται εἰς τὴν σειρὰν τῶν μαύρων καὶ ἀναγκάζονται οὕτω νὰ πληρώσωσι διὰ κόκκινα κρασία φέρον μαύρων κρασιῶν.

Εἰς τὴν ὁμοψύχως γενομένην ταύτην ἐκτίμησιν δὲν πιστεύομεν νὰ γίνῃ ἔφεσις ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰς τὸ κεντρικὸν Ἰδαρὲ.

Ἀρκετοὶ ζαπτιέδες ἐσκορπίσθησαν εἰς διάφορα χωρία καὶ ὄλην τὴν ἡμέραν οὐδὲ βῆμα ἐξέρχονται τῶν χωρίων ὡς οὐδὲ τὴν ὕκτα τῆς κλίνης των, διὰ νὰ ἀνακαλύψωσι καὶ συλλάβωσι τὸν καρὰ Μεχμέτ. Ἐπιπροτοῦμεν εἰς τὴν λίαν προβλεπτικὴν ταύτην ιδέαν τοῦ νὰ σταλῶσι κατ' αὐτοῦ ζαπτιέδες μέσα εἰς αὐτὴν τὴν τρομερὰν ψύχραν, διότι ἀδύνατον νὰ μὴ κρουολογήσῃ καὶ αὐτὸς καὶ ἀσθενήσῃ καὶ ἐπομένως συλληφθῇ ὡς ὁ Πολύς.

Ἰπὸ τῶν Μωαμεθανῶν τῆς πόλεως μας κατηρτίσθη λέσχη πρὸ μηνὸς ἤδη.

Μεγάλαι ἐνέργειαι καταβάλλονται ἐνταῦθα πρὸς πρόσκλησιν τῆς Α. Μακαριότητος κατὰ τὰς προσεχέεις ἑορτάς. Καὶ αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν Ἑκκλησιῶν δι' ἐπιστολῆς των καὶ οἱ πόλῃται δι' αἰτήσεως των πρὸς τὸν ἐνταῦθα ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑκκλ. Ἀρχῆς καὶ πρόεδρον τῆς ἐπὶ τῶν θρονικῶν Ἐπιτροπῆς Ὄσιοι. Ἐξαρχον κ. Θεοφύλακτον, ἐκφράζουσι τὴν ἐπιθυμίαν των ταύτην καὶ παρακαλοῦσι νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ πρὸς τοῦτο κατάλληλα μέτρα.

Ἐχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Α. Μακαριότης θὰ σπεύσῃ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν γενικὴν ταύτην τῶν πολιτῶν ἐπιθυμίαν καὶ ὅτι, πρὸς τὸ νὰ εὐλογηθῇ καὶ διδοῖται ἀπορφανισθῆν ποιμνιον, θὰ ἀνυψήσῃ καὶ τὴν ὀδοιπορίαν καὶ τὸν καιρὸν.

Ἐκ Καρπατίου.
Ἐνταῦθα μέχρι τῆς 24 Νοεμβρ. ἐκτὸς ψύχων τῶν βροχῶν δὲν εἶχαν γίνει καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ κλιματικὴ ἦτο ἐξωρατισμένη εἰς τὰ πρόσωπα δίων, καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην κατεκλήθημεν ἅπαντες περιλυτοί. Πλὴν, ἡτὴν ἐσπέραν αὐλισθήσεται κλαυθμὸς καὶ εἰς τὸ πρῶν ἀγαλλίσεις. Τὸ μεσονύκτιον ἤρξαντο αἱ λεπτὰ ἐκεῖναι βροχαὶ διαρκέσαι 24 ὥρας. Ἡ ἀγία Ἀννατερινὴ εἰορτάσθη ἐν ψαλμοῖς καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς (διότι πνεύματα ἐπηρεάσαν), μὴ δυνθέντων τῶν γεωργῶν νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὸ ἔργον των ἐνεκα τῶν βροχῶν. Πῶς μετεβλήθησαν ἀμέσως τὰ πρόσωπα τῶν ταλαίων τούτων! Πῶς τῶρα διλάμπει ἡ χερὰ ἐπ' αὐτῶν! Τέλος πάντων τὴν Πέμπτην ἐκείνην ἡ γῆ μας ἐχόρτασε, πλὴν καὶ τὴν 28 Νοεμβρ., βροχαὶ ἀλλὰ ραγδαίαι αὐταί, ἐπίσης 24 ὥρας διαρκέσασαι. μετέβαλαν τὰς ὁδοὺς τῆς Αἰγιαλοῦσης εἰς αὐλάκας, ρύακας, χεϊμαρροῦς, ποταμούς. Ποταμοὶ καὶ ρύακες οἵτινες ἀπέμαθον ἀπὸ πολλοῦ νὰ καταβαίνωσι, τὴν ἡμέραν ἐκείνην παρέσυρον μαζὺ των καὶ δέματα χωραφίων, δῶμες καὶ πολλῶν χωραφίων ἔξυσε τὸν χεῖμαρ. Ἰερεὶ τινι ἐδέθη ἡ εὐχῆς ὅτι τὸ νερὸν δρόμων τινῶν τοῦ χωρίου διέρχεται ὡς μέγας αὐλαξ τοῦ λειβαδίου του, ἢ τὸ λειβάδιόν μου—ἀπαντᾷ ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ Κοπρῆς νὰ διέλθῃ δι' αὐτοῦ δὲν φοβεῖται καὶ ὅμως τὴν ἐπιούσαν θταν εἶδε ἡ μᾶλλον δὲν εἶδε τὸ λειβάδι του—διότι ὁ τόπος μόνον ἔμεινεν ἐκεῖ—ἐσταυροκοπᾷ καὶ εἶχε δίκαιον διότι οὐδέποτε διὰ τῶν δρόμων ἐκεῖνῶν διήλθε τόσον νερὸν. Οἱ χεϊμαρροὶ διήλθον καὶ διὰ πολλῶν οἰκιῶν, εἰσερχόμενοι ἀπὸ τῆς μίας θύρας καὶ ἐξερχόμενοι διὰ τῆς ἄλλης.—Ἐως χθὲς ἐλίμναζον τὰ νερά εἰς τὰ βαμβακερὰ χωράφια καὶ θὰ ἐλίμναζον ἀκόμη ἂν ὁ χθὲς πνεύσας σφοδρὸς δυτικὸς ἄνεμος δὲν ἀπερρόφα αὐτὰ.
Καὶ σήμερον ὁ καιρὸς φαίνεται συννεφώδης καὶ βροχερός ἀλλὰ φοβῶμαι ὅτι ὡς ἐκ τοῦ πολλοῦ ψύχους θὰ ἔχωμεν χιόνας, διότι καὶ τὰ ἀπέναντι βουνὰ τῶν Σελευκιῶν (Ἀνατολῆς) ἀπὸ πρῶτας σήμερον χιονίζουσι. Τέλος πάντων βροχαὶ καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν μας ἔφειναν πολλαί, ἐχόρτασαν παν-

του εν δε λάθος το ευτυχημα να σης αναγγελλω τοιαύτας και κατά Μάρτιον η προσεγγης εσθδεια του Κερκισίου εσεται εκ των πλουσιωτάτων.

Ο δημοσιος δρόμος, εν πέρυσιν εχάρχεν η κυβερνησις ἀνάγκη μιά βροχή και γίνεται αδιέκτατος. Εαν δέν προλάβη να τον διαρθώση, αι 4 χιλ. λίτρα πέν εις τον αέρα.

Αστυνομικόν απόσπασμα υπό τον Μεγμέτ τζαούς περιέρχεται κατ' αὐτάς τὰ μέρη μας, ζητούν τον καρά Μεγμέτ, τον κακούργον των μερών μας, διότι διεδόθη ότι εἶνε εἰδω. Έρχεται προς τούτο επίσης καθ' ἄ μνημόνιο και Μουλλαζιμης της Αμμοχώστου με αστυνομικὴ δύναμιν. Οἱ κάτοικοι ἐνταῦθα οὐτε εἶδον οὐτε ἤκουσαν περί του καρά Μεγμέτ, πλην διακί βιάζεται τόσον και κουράζεται η αστυνομία; Ας μὴ στενοχωρηται και, με τον καρον, όπως συνελκε και τον Πουάν θα συλλάξη και αὐτον.

Εκ Κεφραίας.

Αρχία πολυήμερος εις τους μύλους της Κυθραίας η βροχή της νυκτός της Κυριακής και της Δευτέρας 28|10|12 κατέχωσε τα ύδραγωγεία δι' ης συμπρέσυνεν ὕλη, ἀνεσπασε και παρέσυρε δένδρα και ἀνέτρεψε σχεδόν ὅλον τὸ ἐξωτερικόν πρόσωπον των κήπων και πεδίων πολλῶν των σπαρτῶν και γεννημάτων ἐκρίζωσασα παρέσυρεν, ἀλλὰ δὲ κατέχωσεν. Εἰς τινὰ μέρη τὸ ρεῦμα ἤλλαξε τον συνήθη του ροῦν και διασχίσαν διήλθε μέσον των κήπων, ὡν τὰ δένδρα κατέπεμψεν εις τὰς κάτω πεδιάδας. Τέλος, ζεμίαι ἐγένονον ἀρκεταί, ἀλλ' ἀπόλεια ζῶντος οὐδὲμίαι. Σήμερὴν τὴν Δευτέρα τῆς 28|15 Δεκεμβρίου, ὡς πολλοὺς των Κυθραϊκῶν ζημιώσασα πλείστους θ' ἴσους εις τὸ μέλλον ὠφελήσονται.

— 0 —

Αὐτόθεν. — Τῆν 6|18ην Νοεμβρίου περί τὴν 7ην πρωινήν ὥραν, ὁ Κυριακὸς Κινωτακινίου ἐκ Κουτσουβέντη, φυλάττων τὸ ποιμνίον του παρὰ τῷ Πεντακτικίῳ, ἐφρονεῖθη. Καὶ ὁ μὲν φρονεθεὶς ἐξέπνευσεν αὐθιγρεῖ, ἀφήσας σύζυγον μετὰ 5 μικρῶν τέκνων, ὁ δὲ φρονεσας, συλληθηθεὶς ἐκουσίως, εὐρίσκειται εις τὰς φυλακάς, ἐκδικασθήσεται δὲ, ὑπὸ του ἐν Κυρηνείᾳ προσεχῶς συγκροτηθησομένου κηκουργιοδικείου.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΖΗΤΟΥΡΑ

(Καθηγητοῦ).

Ἡ βιβλιοθήκη του Ἑλληνικοῦ Λαοῦ διὰ τὴν ἐπιτύχη καλλίων του ἔθνικοῦ αὐτῆς σκοποῦ, τον ἐπίον εις τὰ μέχρι τούδε ἐκδοθέντα τομίδια ἐξέθηκεν, ἀπερῆσεν ἀδιετέκτως νὰ αἰτήσῃ τὴν ὑποστήριξιν και συνδρομὴν οὐ μόνον τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ κατ' ἴδιον των Γυμνασιαρχῶν, καθηγητῶν, σχολαρχῶν, δημοδιδασκάλων και δημοδιδασκαλισσῶν και πάσης δημοτικῆς και ξενῆς κοινότητος ἢ Συλλόγου· τὸ μὲν διὰ τὴν ἐπιτύχη εὐρύτεραν διάδοσιν τῆς Ἑλληνικῆς ἀγωγῆς και παιδείας τὸ δὲ διὰ τὴν προβῆ εις βελτιώσεις ἐξασφαλίζουσας τὴν εις τὸ μέλλον ὑπάρχῃν αὐτῆς ἐπ' ἀγαθῷ του ἔθνους. Ὅθεν στηριζομένη εις τον πατριωτικὸν των ἐπιφορτισμένων τὴν ἀγωγὴν και παιδείαν των Ἑλληνοπαίδων ἔχει πεποιθῆσθαι ὅτι δὲν ἔλκεται ἀνηγήσεται πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομῶν, του σκοποῦ ὄντος ἔθνικοῦ και οὐχὶ ἀτομικοῦ.

Ἦσθα συνδρομὴ προπληρώνεται, ἀλλὰ δὲν ἀποστέλλεται τὸ κατὰ μῆνα φύλλον, ἐν ὅσῳ δὲν λαμβάνεται σαφῶς ἡ διεύθυνσις πρὸς ποῖον πρέπει ν' ἀποστέλληται. Πᾶσα ἀπόλεια τομίδιου ἐν τῷ ταχυδρομείῳ δὲν ἀνακληροῦται δι' ἄλλου παρὰ μόνον ὅταν πληρωθῶσι 25 λεπτὰ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, και 30 λεπτὰ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Με τὴν τιμὴν ταύτην πωλεῖται και ἀνα ἕν ἕκαστον τομίδιον.

Ἀπὸ σήμερον πᾶσα συνδρομὴ ἐτησίᾳ διὰ τὰς Ἀθήνας και τὰς ἐπαρχίας προπληρώνεται διὰ ἑρ. β. (τριῶν) διὰ δὲ τὸ ἐξωτερικόν ἀντὶ φρ. χρ. β. (τριῶν).

Πᾶσα αἰτήσις πληροφοριῶν ἀπευθύνεται πρὸς τον ἐκδιδόντα κ. Ε. Δ. Ζήγουραν εις Ἀθήνας.

Ἐξεδόθησαν κατὰ τὸ 1888 οἱ ἐξῆς τόμοι: Ἄον Ἰανουαρίου. Περὶ ἀγωγῆς και παιδείας. 2ον Φεβρουαρίου. Τὸ βιβλίον του ἀνδρός. 3ον Μαρτίου. Πῶς γίνονται τὰ χρήματα. 4ον Ἀπριλίου. Ὑγιεινὴ του σώματος και τῆς ψυχῆς. 5ον Μαΐου. Τὸ βιβλίον τῆς γυναίκος. 6ον Ἰουνίου. Ἡ πρακτικὴ σοφία. 7ον Ἰουλίου. Βίος Πολυδίου. 8ον Αὐγούστου. Ἐπιστολάριον διὰ τον Λαόν. 9ον Σεπτεμβρίου. Ἱστορία του Ἑλληνικοῦ Ἐμπορίου.

— 0 —

Ἀγγέλλομεν τὴν ἐν Ἀθήναις ἀπὸ ἀ. Ἰανουαρίου 1889 ἐκδοθῆναι « Παιδικὸν περιοδικὸν μηνιαίου » εις σχῆμα μέγα (4ον τυπογρ. φύλλον) διπλοῦν, κατὰ μίμησιν των ἀριστων Γερμανικῶν και Γαλλικῶν περιοδικῶν, καταλλήλων διὰ παιδία, ἐφήβους και νεάνιδας, ἀριστου ἀναγνώσματος και ἐντυπωσματοσ διὰ πᾶσαν οἰκογενεῖαν.

Θὰ περιέχη: πρωτότυπα ποιήματα, διηγήσεις, μύθος, παραμύθια, περιγραφὰς διαφόρους, ποικίλα τερπνά, μουσικὰ τεμάχια, ἀναποκρίσεις των συνδρομητῶν, παιγνίδια ρυθμικὰ και γυμναστικά, ὕγιεινὰ παραγγέλματα, ἐρωτήσεις ἐπὶ παντοίων ζητημάτων, πνευματικὰς ἀκτῆσεις, εἰκόνας και διηγήματα δι' εἰκόνας διατυπούμενα και ἐν γένει πᾶν ὅ τι τερπνόν και ἠθικόν, διδασκτικόν και χάριεν ἀναγνώσμα, ἐξασφαλίσαν τὴν συνεργασίαν πολλῶν λογίων κυριῶν και κυριῶν.

Συνδρομὴ ἐτησίᾳ φράγκα 2 πληρωτέα ἅμα τῇ παραλαβῇ του ἀ. φύλλον.

Ὁ βουλόμενος, δύναται ν'

ἀπεκθινθῆ εις Ἀθήνας ἀπρὸς τὴν διεύθυνσιν του « Παιδικοῦ περιοδικοῦ » ἢ δι' ἡμῶν νὰ ἐγγραφῇ συνδρομητῆς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λέγεται ὅτι τὴν αὐλὴν τῆς Λισαβῶνος ταράσσει οἰκογενειακὴ ἔρις. Ἡ βασίλισσα, κὴ συμβιβαζομένη πρὸς τον βασιλέα, ἐπιθυμεῖ νὰ καταλίπῃ τὴν Πορτογαλίαν και νὰ ἐγκατασταθῇ ἐν τῷ παρὰ τὸ Τουρῆνον μεγάρῳ του Μογκαλιέρη, ἐνθα ζῆ ἡ ἀδελφὴ τῆς Κλοτίλδη, περιελευσῶσα ἐπίσης εὐλόγως εις διασταν πρὸς τον σύζυγον πρίγκηπα Ναπολέοντα. Ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος ἀγωνίζεται, ἵνα ἐπιφέρῃ συνδιλλαγήν.

Κατὰ τὴν « Truth » ἡ ἀνασσα τῆς Ἀγγλίας θ' ἀπονεῖμη εις τον Ἑλληνα διάδοχον Κωνσταντῖνον, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ των γάμων του μετὰ τῆς ἐγγονῆς τῆς Σοφίας, τὸ ἀνώτατον παράσημον τῆς Περικημιδος, ὅπερ και ἐκ των βασιλευόντων ἐν Εὐρώπῃ ὀλίγοι φέρουσιν.

Ὁ Γλάδων προτίθεται ν' ἀπέλθῃ εις Νεάπολιν, παρεκάλεσεν ὁμοῦς νὰ λείψῃ πᾶσα θορυβώδης ἐκδήλωσις τῆς εὐγνωμοσύνης των Νεαπολιτῶν, διότι αἰσθάνεται ἀνάγκην ἀναψυχῆς.

Ἐν Περσίᾳ διεξάγεται ὡς γνωστὸν, σφοδρὰ πάλη μετὰ τῆς ρωσικῆς και τῆς ἀγγλικῆς ἐπιρροῆς. Μέχρις ἐσχάτων ἐφαίνετο ὑπερισχύουσα ἡ ρωσικὴ πολιτικὴ. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀφίξεως του νέου Ἀγγλου ἀπεκαλμένου Σιρ Δρούμμυων Οὐῶλφ, ὁ Ρῶσσοσ πρέσβυς φαίνεται ὅλως παραγκωνισθεὶς ἐν Τεχεράνῃ, τόσῃ δὲ κάκοβουλίαν ἐπεδείξατο ἡ κυβερνησις του Σάχη ἐν τῇ ἐκδόσει του πρὸς τινὰ Ρῶσσον πρόξενον ἐκτελεσθῆναι, ὡσεὶ ὁ Γίρς διεμαρτυρήθη ἐντόνως κατὰ τῆς διαγωγῆς ταύτης ὡς ἀθετούσης τὰς κεϊμένας συνθήκας. Τὸ « Φῶσ » τῆς Πετρούπολεως οἰκτεῖται τὴν νέαν ἤτταν τῆς ρωσικῆς διπλωματίας και φοβεῖται ὅτι ἡ Ἀγγλία θ' ἀσφαλίσῃ ἑαυτὴν ἐν Περσίᾳ οἶαν ἐν Τουρκίᾳ ὑπέροχον θέσιν.

Κατὰ τὴν « Ἐφ. των Συζητήσεων », ἡ ἐπίλυσις των μετὰ τῆς Τουρκίας και Ἑλλάδος ἐκκρεμῶν ζητημάτων θ' ἀνατεθῇ εις μικτὴν ἐλληνο-τουρκικὴν ἐπιτροπὴν. Ἡ διαλλακτικὴ διάθεσις τῆς Πύλης ἐξεδηλώθη ἤδη, κατὰ τον ἐν Ἀθήναις ἀναποκρητῆν των « Ἡμ. Νέων », ἐν τῷ ζητήματι των σπογγαλιῶν, ἐλπίζεται δ' ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι πᾶσα νέα ἀφορμὴ παραπλησίων ἐρίδων

θ' ἀρθῇ, ἀποβιώσαντος του δυστρόπου διοικητοῦ των νήσων του Αἰγαίου Κεμάλ-βέη.

Βρυξέλλαι, 7. — Ὁ κοινωνικὸς ἐρεθισμὸς προσλαμβάνει ἐπιφόβους διακᾶσεις. Πολλαχοῦ ἐγένετο ὑπὸ των ἀναρχικῶν χρήσις τῆς δυναμίτιδος. Χθὲς ἐγένοντο δέκα ἐκρήξεις. Οἱ φιλόνομοι πόλιται διατελοῦσι περιδεῖς. Ἐν τῷ θεάτρῳ ἐγένετο ἐνθουσιώδης διαδήλωσις ὑπὲρ τῆς βασιλισσῆς ὡς διαμαρτυρησις κατὰ συριγμῶν, εις οὐς ἐξέτέθη καθ' ὅδον ὑπὸ ἀναρχικῶν.

Παρίσιοι, 7. — Ὁ Σουζίνης προσεκάλεσεν, εις μονομαχίαν τον Βασίλη ἕνεκεν του ἐν τῇ Βουλῇ ραπισματος, καίτοι ἀντ' αὐτοῦ ἔρραπίσθη κατὰ λάθος ἕτερος βουλευτῆς, θελήσας νὰ χωρίσῃ τους ἐρίζοντας.

Παρίσιοι, 8. — Τὸ ὑπουργεῖον συνεκάλεσεν ἐπιτροπὴν νομικῶν και οἰκονομολόγων ὅπως ἐξετάσῃ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Διῶρυχος Παναμά.

Σουάνιμ, 8. — Ὁ συνταγματάρχης Κίτσενερ μετὰ του ἱππικοῦ ἐξετέλεσε κατόπτευσιν ὄπισθεν των ἐχθρικῶν ὀχυρωμάτων. Οἱ ἱππεῖς πυροβολήσαντες ὑπεχώρησαν ἀπολέσαντες τρεῖς ἀθρώπους.

Ζανζιβάρ, 9. — Ὁ ἀρχηγὸς των Αἰμπούσιρι προσέβαλε τον γερμανικὸν σταθμὸν του Μπακαμόνιο. Ἡ ναγκάσθη ὁμοῦς νὰ ὑποχωρήσῃ μετὰ σπουδαίαν μάχην. Οἱ Ἰνδοὶ ἔμποροι ἐγκατέλειψαν τὸ μέρος.

Πετρούπολις, 10. — Ἐπιτροπὴ ἐκτακτοσ συγκεκμημένη ὑπὸ των κ.κ. Γίερς, Βατρισύρκι, Βιγνεγράδακι και Ἀρπάζα διωρίσθη ὅπως ἐξετάσῃ τὰ μέτρα τὰ ληπτέα ἀπέναντι τῆς Περσίας.

Παρίσιοι, 10. — Ἡ συνέλευσις ἤτις ἐγένετο σήμερον πρὸς μελέτην του ζητήματος του Παναμά ὤρισε τὰς βᾶσεις προτάσεως, τεινούσης εις τὸ νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀναβολὴ των πληρωμῶν ἕως οὗ ἀνοιχθῇ ἡ διώρυξ. Νέα συνέλευσις θὰ γείνη αὐριον.

Μαδρίτη, 10. — Ἡ ὑπουργικὴ κρίσις ἐληξεν. Ὁ κ. Σαγαστε θὰ ἦνε πρωθυπουργὸς ὁ κ. Ἀρμιγιο ὑπουργὸς των ἐξωτερικῶν.

Λονδῖνον, 11. — Ἡ ἀρνησις τῆς Περσίας νὰ ἀναγνωρίσῃ ἕνα Ρῶσσον πρόξενον ἐν Μεσσηδῷ, ἐθεωρήθη ὡς νίκη τῆς ἀγγλικῆς διπλωματίας πρὸς βλάβην τῆς Ρωσσίας. Μετὰ θετικότητος δὲ λέγεται ὅτι αὐτὴ ἐπεμψε διακρίνωσιν ἀπειλητικὴν εις Τεχεράνην, λέγουσαν ὅτι εἰ και ἡ ρωσικὴ κυβερνησις ὑπερασπίσει τὰ συμφέροντά της και τὸ γόητρόν της ἐν Περσίᾳ ἐπιθυμεῖ ὁμοῦς ν' ἀποφύγῃ σύγκρουσιν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν.

Ρώμη 29. — Τὰ γαλλικὰ κρατεύματα διαλύονται ἐν Βλίδᾳ. Ἴταλοι

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ.

ΑΓΩΓΗ ΠΑΙΔΕΙΑ.

Ἐκδίδεται κατὰ μῆνα εις βιβλία ἀπὸ τῆς ἀ. Ἰανουαρίου 1888 ὑπὸ

εργάται ἐπιροβόλησαν κατ' αὐτῶν, ἐνῶ διεσκορπίζοντο ἐν συγχύσει καὶ ἐφρόνευσαν τέσσαρας ἀνδρας.

Ζαζιβά, 29.—Οἱ Γερμανοὶ ἐδομοβόλησαν τὸ Διήτη ἀπαντῶντες εἰς τὸ πῦρ τῶν ἰθαγενῶν.

Οἱ ναύαρχοι ἐκήρυξαν ὅτι ὁ ἀποκλεισμός θ' ἀρχίσῃ τὴν προσεχῆ Κυριακῇ.

Λονδίνον, 30.—Ὁ κ. Γκαίνσφορντ Μπριούς συντηρητικὸς ἐξελέχθη ἐν Ὀλβον νικήσας τὸν Κόμπτον ἀνθενωτικὸν διὰ πλειονοψηφίας 965 ψήφων. εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Ἰσυνταγματάρχου Δούκαν συντηρητικοῦ.

—Ὁ Λόρδος Σαλισβουρή ἀγορεύων ἐν Ἐδιμβούργῳ ἐποίησεν ἐκκλησίαν πρὸς τοὺς Σκώτους, ὅπως μὴ ὑποσηριζῶσι τὴν Αὐτονομίαν.

—Εἶναι βέβαιον ὅτι οὕτω ἡ μερίς τῶν ἀνθενωτικῶν θὰ διαλυθῇ.

Λονδίνον, 30.—Ὁ κ. Σμιθ ἐπερωτηθεὶς ἐν τῇ βουλῇ τῶν Κοινοτήτων εἶπεν ὅτι ἡ ἐνίσχυσις τοῦ κρατοῦ τῆς κατοχῆς δὲν θεωρεῖται ἀναγκαία. Ὁ νόμος περὶ ἀγορᾶς γαιῶν ἐψηφίσθη εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν.

Λονδίνον, 1.—Μακρὰ συζήτησις ἐγένεε ἐν τῇ βουλῇ τῶν Κοινοτήτων περὶ τοῦ Σουάκιμ. Ὁ κ. Μόρλεϋ συνιστᾷ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς πόλεως. Ὁ σὶρ Φέργκυσσον δηλοῖ ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν θ' ἀποσῇ τῆς ἀμυντικῆς αὐτῆς κάσεως ἐν Σουάκιμ, ὅπερ εἶνε ἀναγκαῖον νὰ κρατήσῃ πρὸς κατασχολὴν τῆς δουλεμπορίας. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐγκα-

ταληρθῇ ὁ λαὸς εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ἀράβων.

Ἡ τροποποίησις τοῦ κ. Μόρλεϋ ἀπερρίφθη διὰ πλειονοψηφίας 35 ψήφων.

Παρίσιον, 1.—Ὁ κ. Πατενότρ διωρίσθη πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας ἐν Τάγγερ.

Λονδίνον, 1.—Ἐν τῇ βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ὁ κ. Τζῶν Μόρλεϋ εἰσήγαγε πρότασιν μομφῆς κατὰ τῆς ἐκκρατείας τοῦ Σουάκιμ καὶ προέτεινε νὰ ἐλαττωθῇ κατὰ 500 λίρας ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὁ σὶρ Φέργκυσσον ἀπαντῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἀνάγκη εἶναι νὰ κρατηθῇ τὸ Σουάκιμ, ἀλλ' ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀκολουθεῖ ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ἀμυντικὴν πολιτικὴν. Ἡ πρότασις Μόρλεϋ ἀπερρίφθη διὰ ψήφων 136 κατὰ 101.

Ρώμη, 1.—Τὸ ὑπουργεῖον ζητεῖ παρὰ τῆς βουλῆς 75 ἑκατομμύρια νέων φόρων διὰ κρατιωτικὰς δαπάνας.

Βελιγράδιον, 1.—Νεαὶ ταραχαὶ ἐγένιναν ἐν Σερβίᾳ κατὰ τὰς ἐκλογάς.

Παρίσιον, 2.—Βουλευταὶ καὶ γεροισιασταὶ συμπραττούσης τῆς κυβερνήσεως, ἀκολουθούμενοι ὑπὸ 30,000 μετέβησαν εἰς τὸ κοιμητήριον Μονμάρτρ καὶ ἔθεσαν στεφάνους ἐπὶ τοῦ μνημείου τοῦ Βωδὲν, τοῦ ὑπερασπιστοῦ τῶν ὁδοφραγμάτων ἐν 1851. Οἱ Βουλανζισταὶ ἦσαν ἀπόντες. Οἱ ἐκφωνηθέντες λόγοι κα-

τηγόρησαν τοὺς Βουλανζιστὰς ἐπὶ καιταρισμῷ. Ἡ πόλις ἦτο κατὰ τὰ ἄλλα ἤσυχος.

Παρίσιον, 2.—Μεγάλη διαδήλωσις ἐγένεεν ἐν τῷ Κοιμητηρίῳ τοῦ Μονμάρτρ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Μπωντὲν, ἀντιπροσώπου τοῦ λαοῦ, φρονεθέντος τῇ 2 Δεκεμβρίου.

—Ἡ διαδήλωσις διοργανωθεῖσα ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τῶν Παρισίων διεμαρτυρήθη κατὰ τοῦ Καιταρισμοῦ καὶ Βουλανζισμοῦ. Οὐδὲν ἀτόπον συνέβη.

Παρίσιον, 3.—Μετὰ θετικότητος λέγεται ὅτι ὁ κ. Μονμαρέν, σύμβουλος τῆς ἐν Βιέννῃ πρεσβείας διωρίσθη πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας ἐν Βελιγραδίᾳ.

Παρίσιον, 3.—Ἐν συμποσίῳ παρατεθέντι ἐν Νεβέρ ὁ κρατηγὸς Βουλανζὲ ἀπήγγειλε λόγον ἀνασκευάζων τὴν κατηγορίαν ὅτι ἀποβλέπει εἰς τὴν δικτατωρίαν. Θέλει ὡς εἶπεν ἐθνικὴν δημοκρατίαν μὲ τιμίους βουλευτάς. Ἐλπίζει ὅτι κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς ὀκτὼ ἑκατομμύρια ψήφων θὰ ἀνευφημήσωσι τὴν πολιτικὴν ταύτην.

Βάστιχτον, 3.—Τὸ διάγγελμα τοῦ Προέδρου λέγει ὅτι μία ἀναθεώρησις τοῦ δασμολογίου εἶναι ἀναγκαία, εἰς ἐλάφρωσιν ἀδικου καὶ ἐπικινδύνου πληθῶρας τοῦ δημοσίου θησαυροῦ. Ἡ Ἀμερικὴ εἶναι ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὰ διάφορα κράτη. Τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα ἐπιδέχονται φιλικὰς διαπραγματεύσεις. Ἡ περὶ ἀλιείας συνθήκη παρέχει πρακτικὴν δια-

ρῦθμισιν ἐπὶ ἐντίμου βάσεως εἰς ἀμφοτέτερα τὰ μέλη. Ψέγει αὐστηρῶς τὴν διαγωγὴν τοῦ Λόρδου Σάκχιλ, ὡς ἀδικολογοῦσαν τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως. Τὸ Δι-ἀγγέλμα ζητεῖ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν νόμων τῆς πολιτογραφίσεως καὶ εἶναι εὖνουν εἰς τὴν ἀνασχολὴν τῆς κοπῆς τοῦ ἀργυροῦ νομίσματος.

Βερολίνον, 3.—Αἱ ἡμιεπίσημοι ἐφημερίδες προτρέπουσι τοὺς Γερμανοὺς νὰ ἀπέχῳσι τοῦ ρωσικοῦ δανείου, καὶ λέγουσιν ὅτι ἡ μετατροπὴ αὕτη εἶναι οὐδὲν ἄλλο ἢ κάλυμμα ἐκτεταμένῳ πολιτικῶν σκοπῶν.

ΚΑΤΑΠΛΟΙ.

13. Δεκεμβρ. «Ὀυρανία» ἐκ Σύμης μὲ 190 κενὰ καὶ 10 βαρέλ. σαρδέλλας.—14 «Ἀρροδίη» ἐξ Ἀλεξανδρ. μὲ κενὰ βαρ. ἄλευρα καὶ διάφορα περὶ τὰ 450 κώλα. 14.—Ἀυστριακὴ Σκούνα «Περσεβερέντζα» ἐκ Σαργείας μὲ ζυλεῖαν 1500 περίπου.—14.—Γερμανικὸν Μπάρκον «Προβιδέντικ» κενὸν καὶ Ἰσπανικὸν πρὸς φέρωσιν χαρουπιῶν.—18. Ἀγγλικὸν ἀτμόπλοον «Φουρτσόν» μὲ 349 κώλα διάφορα ἀνεχώρησε αὐθημερὸν διὰ Ἀθήνας παραλαβόμενα οἶνος διὰ Συρίαν.

ΑΠΟΠΛΟΙ.

17. «Εὐαγγελίστρια» διὰ Ρόδον μὲ οἰκονομικὰ καὶ ἀλεῖμμα.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Κρασί ἀπὸσκα ἀ ποιότητος γρ. 140—145
» συνθή α. ποιότητος » 100—130
» β. » » 80—90
» κόκκινά » » 60—70
» ξυνοσμένα » » 20—30
Ἑκκὴ σόμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ. 50
Χαρουπία εἰς τὰς ἀποθήκας γρ. 100
τὸ χλιπετικὸν καντ.
(Με Λίγαρ Ἀγγλίας 132)

ΜΑΣΤΙΕ.

—000—

Φίλη «Σάλπιγξ».

Ἀπὸ πολλοῦ ἐπαυσε ἐκτελοῦσα τὸ καθήκον σου πρὸς τὴν κοινωνίαν, τὸ νὰ σηκώνῃς δηλ. κάποτε ἐκεῖνο τὸ τρομερὸν μαστιγιῶν σου καὶ νὰ τὸ καταβῆσθαι ἔς τὰ τυφλά καὶ ὁμοῦ νὰ εὐρίσκωνται πάντοτε κάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ, διὰ νὰ μὴ σ' ἀφίνου νὰ κτυπᾷς τὸν ἀέρα. Γιὰ νὰ σὲ πῶ, πολὺ μοῦ ἤρεσκε τότε ἡ «Σάλπιγξ». Τώρα πῆρες ἀπὸ κοντὰ τὰ κυβερνητικὰ καὶ δὲν μποροῦμεν νὰ γλυτώσωμεν ἀπὸ τὰ χεῖρά σου. Κάποτε στρέφεις καὶ τὸ βροντώδες ἐκεῖνο στόμα σου πρὸς τὴν κοινωνίαν, ἀλλὰ . . . τὸσον λεπτοῦς τόνους ἐξάγεις, ὥστε ἀδύνατον νὰ συνοικειωθῶσι μ' αὐτοὺς τὰ αὐτιά μας. Γι' αὐτὸ παρακαλῶ νὰ μὲ δώσῃς ἕνα μικρὸν χώρον, μίαν γωνίαν, διότι ἔπαθα ἀπὸ πληθῶραν μουσικῶν τεμαχίων, τὰ ὅποια θὰ ψάλλω διὰ τοῦ μονοκόρδου ὄργάνου μου εἰς ἴσον βαρύτονον καὶ ἦγον βαρῦν, ἱκανὸν νὰ ταραξῇ καὶ νὰ συγχροῦσῃ τὴν ἀκουστικὴν μας σφύραν πρὸς τὸν ἀκουστικὸν μας ἀκμονα.

Ἀλλὰ πρόσθε εἰς τὸ ἐξῆς τὴν γωνίαν τὴν ὅποιαν θὰ μοι ἀφιερῶσθαι θὰ κάμω κατοχὴν πλέον. Σήκωσε ἀπὸ ἐκεῖ ὅτι ἔχεις, διότι θὰ ἐγκαθιδρύω ἐκεῖ ὡς αὐτοκράτωρ, ἀλλ' αὐτοκράτωρ ἀνεύθυνος ὁμοῦ βάλει καὶ τοῦτο καλὰ εἰς τὸν νοῦν σου, διότι οἱ

αὐτοκράτορες οὔτε φυλακίζονται οὔτε τσακισιλοῦδα κάμπον. Δι' αὐτὸ λέγονται αὐτοκράτορες, διότι ἐξουρῶν τὴν μέθοδον νὰ κρατῶσι τὸν ἑαυτὸν τῶν ἑξῶ τῶν φυλακῶν μ' ὄσους φόνους καὶ ἀν εὐδοκῆσῃσι νὰ κάμωσι. Ἔως ἐδῶ εἶνε ὁ πρόλογος, τώρα ἔρχομαι εἰς τὴν ὑπόθεσιν.

Εἶμαι νέος, δηλ. κάτω τῶν 40 ἐτῶν, ἀλλὰ νέος χαριτωμένος. Ἀρκεῖ νὰ ἴδῃς τὸ βαδισμὸν μου διὰ νὰ καταλάβῃς πόση χάρις τρέχει ἀπὸ τὰ . . . εὐγενῆ κινήματά μου. Οὐδεὶς τίμιος ἄνθρωπος μὲ εἶδε ποτε εἰς καταγῶγια ἀνάξια τῆς φυγούρας μου. Ἐχῶ δὲ ὄλην τὴν σοφίαν καὶ ὄλην τὴν τέχνην καὶ ἐπιτηδεύω τὰ ἐμπαιζῶ ὄλους τοὺς φίλους μου καὶ οἱ πρέλλοι, νὰ νομιζῶσιν ὅτι τοῦ ἐκτιμῶ καὶ τοὺς ἐκθειάζω. Ὁμιλῶ τώρα μὲ τὸν Α, καὶ τοῦ παριστάνω τὸ Β, ὡς τὸν πλέον ἐλεεινὸν ἄνθρωπον μετὰ 5 λεπτὰ εὐρίσκωμαι μὲ τὸν Β καὶ ἀλοῖμονον τότε διὰ τὸν Α. τί ἔχει νὰ ὑποφέρῃ ἀπὸ τὴν μελλομένην γλωσσούδαν μου καὶ μ' ὄλα ταῦτα εἶνε καὶ ὁ Α καὶ ὁ Β καλοὶ μου φίλοι. Ποῖος ἄλλος παρακαλῶ εἶνε ἱκανὸς νὰ κατορθώσῃ τοιαῦτα;

Εἶμαι δὲ καὶ ἄνθρωπος τοῦ αἰῶνος. Δηλαδή, ξεύρεις ὅτι οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι δὲν ἐξαπνίζονται ἀπὸ καμμίαν καλὴν πράξιν, δσον ἀπὸ κακὴν, καὶ πολλὸς λόγος διὰ κἀνὲν καλὸν ἔργον δὲν γίνεται ὅσον διὰ κακόν. Ἐγὼ δὲ ἐπειδὴ μοῦ ἀρέσει νὰ ἐξαπνίζωμαι οἱ ἄνθρωποι, ἐπιτυγχάνω εὐκολώτερον τὰ κακά, καὶ διὰ νὰ γίνεται πολλὸς λόγος

περὶ ἐμοῦ εἶμαι ἱκανότατος εἰς τὸ νὰ μεταβάλλω τὴν φιλίαν δὺς εἰς ἀσπονδὸν ἔχθραν. Ἰδοὺ τὰ μεγάλα μου προτερήματα, τὰ ὅποια μερικοὶ ἀνάξιοι τῆς φιλίας μου καὶ ἀνίκανοι νὰ φθάσωσι εἰς τὸ ὕψος τῶν ἰδῶν μου θέλουσι νὰ χαρακτηρίσωσιν ἐλαττώματα δὴθεν, μὰ ἐγὼ τοὺς περιφρονῶ ὡς περιφρονῶ ὄλους.

Ἐγὼ δὲ καὶ ἐν ἄλλο μέγα προτέρημα, νὰ εἶμαι ἀγάμος. Μὴ ἐκμυστηρευθῆς ὁμοῦ τὸ πρᾶγμα τοῦτο διότι θὰ καταπλημμυρισθῶ, εἶμαι βέβαιος, ἀπὸ προτάσεις γάμου, τὰς ὁποίας ὁμοῦ ἀφοῦ διέλιθω καλῶς καὶ ἐπισταμένως θὰ . . . ποδοπατήσω, διότι πρὸ παρακαλῶ εἶνε κατάλληλος δι' ἐμὲ εἰς τὴν σφαιραν αὐτήν; Ἰδοὺ ὁ λόγος διὰ τὸν ὅποιον εἶμαι τοιοῦτος. Μερικαὶ φθονοῦσαι τὰ προτερήματά μου κακαὶ γλώσσα καὶ καλὰ θέλουσι νὰ βεβαιώσωσι, πρᾶγματα ἀποδοδεξιμένα, ὅτι εἶμαι τοιοῦτος διότι ὅσαι νόμφαι (καὶ σὰς βεβαίω ὅτι παρυσιασθήσαν πολλὰ) μοῦ προτάθησαν, δὲν ἐννοοῦσαν νὰ μοῦ δώσωσι τὴν προικὰ τῶν εἰς χρηματικόν. Ψεύδονται, ἀλλ' ἔστω καὶ τοῦτο! ἀνευ χρηματικοῦ ἔς τὴν τζέπην πῶς θὰ οἰκονομηθῶσι τὰ ἰδικά μου λούσα. ὅταν προστεθῶσι καὶ τὰ τῆς νόμφης;

Κλεῖω ἐνταῦθα τὴν διέξοδον τῶν προτερημάτων μου καὶ ἀφίνω νὰ σκεφθῆς ἂν δὲν εἶμαι πρότυπον νέου κλοακαθετραμμένου καὶ εὐγενούς.

«Σίσυφος».

Ἄκουε ἐκεῖ! Ἡμεῖς νὰ φωνάζωμεν ὅτι πρέπει νὰ μᾶς φέρουν καμπόσας χρυσαῖς λίρας ἐγγλεζικαῖς καὶ τοῦτοι νὰ φέρουν μηχαναῖς νὰ βγάλουν καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ χῶμα μᾶς τὸ χρυσάφι νὰ τὸ πάρουν. Ἔως πόσον νὰ ἀνακατόνωσι τὰς τζέπας μᾶς καὶ τὰ σπῆτζά μας; Εὐκαίρωσαν ὄλα πλέον, ἤρχισαν νὰ ἀνακατόνωσι καὶ τὴν γῆν, μὰ εὐκαίρωσαν καὶ κείνη καὶ τώρα τ' ἀφῆκαν εἰς τὴν μέσην καὶ φεύγουν μὲ δὴδ χεῖλη καμμένα. Καὶ τὰ ἐπὶ γῆς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ἐξήσαστρεφθῆσαν ἐγγλεζικα. Ἄς πιάσωμεν ἂν εἴπωμεν. Ὅταν ἤκουσαν τὸ ὄνομα Χρυσόχοσῶ καὶ ἠρώτησαν καὶ ἔμαθαν ὅτι σημαίνει χρυσὸν χῶμα, ἀμέσως ἐκατέβησαν καὶ τὰς μηχανὰς νὰ ἀναλύσωσι αὐτὸ τὸ χρυσὸν χῶμα, ἀλλὰ ξεύρετε τί θαῦμα ἔγινε; Αἱ μηχαναὶ ἔφθον εἰργάσθησαν πολὺν καιρὸν κατεσκευάσαν ἐν νεοφανῆς μέταλλον μὲ ἐπιγραφὴν:

«Ἄν ἡ Κύπρος Ἀγγλοὶ καλῶς διοικηθῇ, εἰς χρυσὸν χρῶν ὄλη θὰ μεταβληθῇ.»

Πρὸ τοιαύτης φοβερᾶς δι' αὐτοὺς συμβουλῆς, ἀφέντες ἅπαντα, ἐγκαταλείψαντες τὰς μηχανὰς, ἄχουντ' ἀπίοντες διότι, ἀπραγματοποίητα συνεβούλευσαν ὁ

Κερδῶς Ἑρμῆς.

Τύποις ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ.